

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję Rady 2003/17/WE w odniesieniu do równoważności przeprowadzanych na Ukrainie inspekcji polowych upraw nasiennych zbożowych roślin uprawnych i w sprawie równoważności materiału siewnego roślin zbożowych wyprodukowanego na Ukrainie”

[COM(2020) 137 final – 2020/0053 (COD)]

(2020/C 429/35)

Samodzielny sprawozdawca: **Arnold PUECH D’ALISSAC**

Wniosek o konsultację	Rada Unii Europejskiej, 17.4.2020 Parlament Europejski, 16.4.2020
Podstawa prawna	Art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego
Data przyjęcia przez sekcję	29.6.2020
Data przyjęcia na sesji plenarnej	18.9.2020
Sesja plenarna nr	554
Wynik głosowania (za/ przeciw/ wstrzymało się)	213/1/4

1. Kontekst i wniosek Komisji

1.1. Decyzją Rady 2003/17/WE⁽¹⁾ uznano równoważność niektórych państw trzecich w odniesieniu do inspekcji polowych i produkcji materiału siewnego niektórych gatunków⁽²⁾.

1.2. Przepisy te, dotyczące materiału siewnego zebranego i skontrolowanego w tych państwach, dają takie same gwarancje w odniesieniu do charakterystyki materiału siewnego, organizacji jego badań, zapewniania identyfikacji materiału siewnego oraz jego znakowania i kontroli jak przepisy mające zastosowanie do materiału siewnego zebranego i skontrolowanego w Unii Europejskiej.

1.3. Ponieważ Ukraina nie znajduje się wśród państw trzecich ujętych na liście w decyzji 2003/17/WE, przywóz do Unii Europejskiej materiału siewnego roślin zbożowych zebranego w tym państwie nie jest obecnie możliwy. Ukraina przedłożyła Komisji wniosek o objęcie ukraińskiego materiału siewnego roślin zbożowych decyzją Rady 2003/17/WE jako równoważnego.

1.4. W odpowiedzi na ten wniosek Komisja przeprowadziła analizę obowiązującego prawodawstwa Ukrainy oraz audyt inspekcji polowych i systemu certyfikacji materiału siewnego roślin zbożowych na Ukrainie. Stwierdzono, że system i jego wymogi są równoważne z systemem i wymogami unijnymi oraz dają taką samą pewność jak system unijny.

1.5. Komisja proponuje zatem, by ukraiński materiał siewny uznać, w drodze decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady, za równoważny z materiałem siewnym roślin zbożowych zebranych, wyprodukowanych i skontrolowanych w Unii Europejskiej.

2. Uwagi i zalecenia

2.1. EKES przyjmuje do wiadomości pozytywny wynik audytu przeprowadzonego przez Komisję na Ukrainie zgodnie z wymogami przewidzianymi w załączniku II do decyzji 2003/17/WE w celu uznania równoważności przepisów prawnych i oficjalnych kontroli mających na celu certyfikację materiału siewnego. EKES zauważa jednak, że w sprawozdaniu z audytu odnotowano, iż niektóre normy nie są w pełni zgodne z wymogami UE, w szczególności normy dotyczące izolacji

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, p. 10.

⁽²⁾ Na mocy dyrektyw Rady 66/401/EWG (Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2298), 66/402/EWG (Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309), 2002/54/WE (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 12) i 2002/57/WE (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74).

przestrzennej kwalifikowanego materiału siewnego sorga, które są niższe, normy czystości odmianowej linii rodzicielskich wykorzystywanych do produkcji hybrydowego materiału siewnego kukurydzy oraz normy dotyczące poziomu materiału siewnego innych gatunków dla kwalifikowanego materiału siewnego kukurydzy.

2.2. EKES, w ślad za swoimi wcześniejszymi opiniami⁽³⁾, popiera omawiany wniosek ustawodawczy, ale proponuje przesunięcie rozpoczęcia jego stosowania do czasu, gdy UE uzyska po kontroli *ex post* gwarancję, że limity, o których mowa w sprawozdaniu z audytu, zostały poprawione, że normy dotyczące produkcji na Ukrainie są obecnie ściśle zgodne z wymogami europejskimi, że nie ma nieuczciwej konkurencji oraz że wykluczone są niekorzystne skutki dla środowiska.

2.3. Komitet zgadza się, że uznanie równoważności może przynieść korzyści unijnym przedsiębiorstwom z sektora nasiennictwa prowadzącym działalność na Ukrainie, potencjalnym unijnym importerom materiału siewnego z tego kraju oraz rolnikom, którzy będą mieli dostęp do szerszej gamy materiału siewnego, ale po obu stronach musi istnieć analogiczny system kontroli przywozu i musi być zapewniona taka sama ochrona konsumentów.

Obie strony muszą prowadzić kontrolę konkurencji, aby nie dochodziło do zakłóceń warunków handlu dla europejskich organizacji działających na terytorium UE.

2.4. EKES pragnie jednak podkreślić pewne aspekty techniczne dotyczące metod produkcji materiału siewnego, co do których istnieją różnice między Ukrainą a Unią Europejską, w szczególności w odniesieniu do dostępu do środków ochrony roślin. Producenci ukraińscy mają dostęp do szerszej gamy środków ochrony roślin niż producenci unijni i korzystają z niektórych substancji zakazanych w Unii Europejskiej. Różnice te prowadzą do zakłócenia konkurencji. Ponadto ich konsekwencją byłoby wprowadzenie na terytorium Unii Europejskiej produktów, które nie są zgodne z unijnymi normami sanitarnymi i środowiskowymi. Do najbardziej znaczących różnic należy dostęp do substancji czynnych wykorzystywanych do zwalczania chwastów, takich jak atrazyna (zakazana w UE od 2003 r.) lub acetochlor (zakazany w UE od 2012 r.). Oprócz wpływu na zdrowie, dostęp do tych substancji o szerokim spektrum działania, trwałym charakterze, wysokiej wydajności technicznej wobec chwastów i ograniczonych kosztach daje producentom z Ukrainy niezaprzeczną przewagę konkurencyjną. Jeżeli chodzi o ochronę przed szkodnikami, producenci z Ukrainy nadal mają dostęp do substancji czynnych z grupy neonikotynoidów. Niektóre z nich, takie jak klotianidyna lub tiametoksam są zakazane w UE, a inne, takie jak tiaklopyrd, zakazane będą wkrótce.

2.5. W oparciu o Europejski Zielony Ład należy chronić, zachowywać i wzmacniać kapitał naturalny Unii Europejskiej oraz należy chronić zdrowie i dobrostan obywateli przed zagrożeniami środowiskowymi. Dlatego też Ukraina musi zaprzestać stosowania w produkcji materiału siewnego chemikaliów, których stosowania UE zakazała na swoim terytorium. Ukraina musi stawić wymogi na takim samym poziomie jak Unia, zobowiązując się do pełnego przestrzegania wszystkich warunków porozumienia paryskiego i umożliwiać coroczną ocenę zawartych umów. Różnice te nie mogą się utrzymywać, a nawet zwiększać. W przeciwnym razie nasiona nie mogą być dopuszczone do obrotu na rynku UE.

2.6. EKES zapoznał się ze stanowiskiem Komisji, która uważa, że uznanie procedur certyfikacyjnych w odniesieniu do przedmiotowych produktów ma charakter techniczny. Jednakże w świetle przytoczonych powyżej elementów oraz z uwagi na fakt, że otwarcie rynku UE na produkty z państw trzecich będzie miało skutki gospodarcze i społeczne, Komitet zaleca, aby przed podjęciem decyzji Komisja przeprowadziła ocenę skutków w celu sprawdzenia, czy środki te nie będą miały wpływu na producentów europejskich (tzn. rolników rozmnażających nasiona i przedsiębiorstwa nasienne), a w szczególności na mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa.

2.7. W świetle tej oceny skutków oraz w związku z tym, że obecna umowa o wolnym handlu z Ukrainą nie zapewnia sprawiedliwego handlu z porównywalnymi normami podatkowymi, społecznymi i środowiskowymi, należy najpierw dokonać przeglądu umowy o wolnym handlu, i ogólniej, europejskiej polityki handlowej, aby uniknąć nieuczciwej konkurencji. Przegląd ten jest zresztą planowany przez Komisję Europejską w jej komunikacie z 16 czerwca, wraz z kompleksową analizą polityki handlowej UE i rozpoczęciem konsultacji publicznych.

2.8. Jeżeli chodzi o Ukrainę i UE, jest to szczególnie istotne w odniesieniu do sektora nasion kukurydzy, gdyż koszt produkcji (cena *ex-works*) na Ukrainie jest znacznie niższy (szacuje się, że w 2019 r. różnica w stosunku do francuskich kosztów produkcji wynosiła 26 %). Połączenie tych decyzji spowodowałoby zagrożenie dla europejskiego sektora rozmnażania nasion kukurydzy.

⁽³⁾ Dz.U. C 74 z 23.3.2005, s. 55, Dz.U. C 351 z 15.11.2012, s. 92.

2.9. W chwili wyciągania wniosków z kryzysu COVID-19 nie można zaakceptować zależności od państw trzecich w sektorze strategicznym dla suwerenności żywnościowej i należy rozwiązać tę kwestię na wczesnym etapie.

Bruksela, dnia 18 września 2020 r.

Luca JAHIER
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
